

Между това отъ редъ години насамъ въ помощъ на българската история започна да работи и друга една наука, която се стреми да освѣтли нашето минало, като изучава най-вече паметниците на материалната култура, а именно нашитѣ стари градове, дворци, църкви и разни други постройки, военнитѣ оржия, домашнитѣ утвари, личнитѣ накити — съ една дума всички остатъци отъ нѣкогашния животъ, които сж достигнали до насъ запазени или полуразрушени. Тази наука се нарича **археология**. За да издири паметниците на миналото, археологията предприема научни разкопки като изучава открититѣ старини или на самото мѣ-

Прабългарски водопроводъ.

сто, или пъкъ следъ като ги събере въ специални сбирки, наречени музеи.

Така, въ последнитѣ нѣколко години се разкопаха старитѣ български столици Плиска и Преславъ. Отдавна около тѣхъ царуваше мирния трудъ на селяка, а тѣ стоеха забравени и самотни срѣдъ полето, останали да стърчатъ като далечни спомени, обърнали се на камъкъ. Днесъ обаче вѣковниятъ насипъ и буренъ е разчистенъ. Сѣнката на забвението е прѣсната отъ величественитѣ дворци и църкви, които се намѣриха тамъ подъ земята. Освенъ това се откриха на разни мѣста бани и водопроводи,